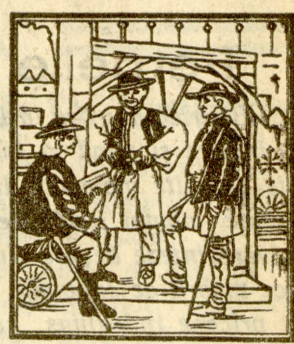

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminecă
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

ORGAN AL „ASTREI”

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Jertfa comună

Neamul românesc a adus în scurgerea
veacurilor nenumărate jertfe de sânge pen-
tru apărarea moșiei lui, pentru sfintele drep-
tăți ale vieții și propășirii naționale, de cari
 Dumnezeu vrea să se bucure toate popoarele
 în libertate. Am săngerat de amândouă laturile
 Carpaților, în toate provinciile românești
 din Cămin, Dunăre, Tisa și Nistru, și mai de-
 departe de acest hotar. Cum Carpații au fost
 o spină în neamul nostru și nici decum
 o despărțitor de frați, românii au trecut
 prin mare durere și din țările lor dela Apus și din cele
 dela Răsărit de munții părinți, unii la alții.
 Din multe ori nu numai pentru o vreme
 au trebuit să se așeze în țări străine,
 dar pentru viața întregă. Prin acest con-
 tinuu amestec frățesc am ajuns să fim neam
 unitar din Europa, cu aceeași limbă și lege,
 cu aceleași obiceiuri, cu aceleași virtuți și
 cu aceleași slăbiciuni.

Prin aceasta necurmată roire românească
 am ajuns ca în toate războaiele trecutului
 pentru apărarea pământului nostru, să se
 găsească pe aceleași câmpuri de luptă, sân-
 gurile românilor originari din toate țările ro-
 mânești, și sub vitejii Voevozi de odinioară,
 în vremurile mai nouă. Așa ne-am înfrățit
 în scurgerea veacurilor, și în jertfa comună,
 și numai în limbă și lege.

Totuși adevărul istoric este că Țara
 Moldovei și a Munteniei, cu românii băștinași
 acolo, au adus până la Unire jertfele cele
 mai multe și mai mari pentru viitorul neamului
 românesc, dela luptele cu Turcii și Tătarii, până
 la războiul de întregire și unire politică a
 neamului. Noi, cei dela Apusul Carpaților,
 am fost siliți adeseori să ne vărsăm sângele
 pentru alte țări, și pentru alte ținte decât
 cele românești. Și tot așa au fost siliți și
 românii din o parte a Moldovei, după ce din
 partea ei au fost tăiate Bucovina și Basara-
 ra. Iar pe de altă parte, noi ardelenii și
 bănățenii și sub Horia și sub Iancu, a trebuit să sân-
 gurem singuri.

În războiul trecut al României, la 1916,
 am luat parte și românii din celelalte provin-
 țe aflate în Țară, precum și cei din Corpul
 Militarilor ardeleni și bucovineni.

Dar pentru întâia oară în istoria noastră
 națională luptăm tot neamul împreună,
 ducând jertfa comună, în războiul început
 împotriva Rusiei Sovietice în Iunie 1941.
 Aceasta este un fapt istoric de o covârșitoare
 însemnătate pentru întregul nostru viitor. Pen-
 tru întâia oară luptă românii din toate pro-
 vinciile lor sub același steag, pentru aceeași
 țintă națională.

Aceeași pată de sânge, aceeași pată de
 durere, ne-a pecetluit prezentul și viitorul. De
 astăzi vrea să se arate și puterea ei nu vom mai scăpa.
 De-abia de-acum prin jertfa comună ne asig-
 urăm un viitor nedespărțit de vecie.

I. Agârbiceanu

Sporirea activității Astrei

Programa de lucru a „Asociațiunii transilvane
 pentru cultura poporului român”, pe teren cultural,
 național, economic, sanitar, este atât de larg încât el
 cuprinde tot ceea ce poate spori puterile neamului
 românesc, sufletești și trupești deopotrivă, pentru a-și
 croi o soartă mai bună, un viitor mai fericit. Inte-
 meietorii „Astrei”, înainte cu 80 de ani, i-au dat o
 programă de muncă atât de bogată pentru că ea era
 — pe lângă Biserica și Școala românească, cu cari a
 înțeles să lucreze totdeauna în bună tovarășie —
 singurul așezământ care purta grija neamului nostru
 în statul străin dușman viitorului românesc.

Dar „Astra” s'a dovedit a fi și după unire de cel
 mai mare folos național, prin munca ei de luminare și
 îndrumare a poporului. Din largă sa programă de ac-
 tivitàte, „Astra”, în scurgerea timpului, a ales mereu,
 după cum cereau împrejurările și situația națională,
 problemele cele mai arzătoare, cari frământau într-o
 anumită vreme poporul, și a stărnit asupra lor în le-
 gătura vie ce a ținut-o mereu vie în masele mari cu

sătenii noștri mai ales. Uneori a stărnit mai mult a-
 supra luminării prin carte, prin cultură, alteori a-
 supra organizării economice, asupra portului național,
 a teatrului și corurilor sătești și iarăși alteori a șco-
 lilor țărănești, sănătății poporului, neuitând în toate
 acestea ținerea vie a conștiinței naționale și a întăririi
 ei.

***

Începând cu anul negru 1940, când ni s'au pră-
 bușit granițele Țării sub bătaia cumplitelor vifore ce
 au început să bată în lume, „Astra” a lucrat pentru
 a rămânea neatins și tare sufletul neamului, încreză-
 tor în reclădirea apropiată a Țării, într'un viitor mare
 și fericit. „Astra” era și este convinsă cu adevărat
 că țaria cea mai mare a unui popor în vremuri de
 grea cumpănă, este păsărtaea unui suflet sănătos, sin-
 gur în măsură să rabde și greutățile, să aducă și jert-
 fele de lipsă, să păstreze încrederea și siguranța în
 biruință și să țină strâns uniți pe toți fiii neamului.

Aceasta activitate a „Astrei” a început să spo-
 rească, începând cu ziua de Duminecă 2 Maiu. În
 ziua aceasta s'au întrunit în cadrele Despărțămintelor
 „Astrei” din fiecare capitală de județ din Ardeal și Ba-
 nat, fruntașii „Astrei” și toți reprezentanții vieții pu-
 blice județene, pentru a se sfătui și porni o acțiune
 și mai stăruitoare decât până acum, pentru luminarea
 și îndrumarea poporului în legătură cu păstrarea unui
 suflet românesc sănătos și puternic, în împrejurările
 grele prin care trece Țara și neamul.

La noi este o tradiție veche care s'a dovedit în
 trecut foarte folositoare, ca în toate ceasurile grele
 domni care s'au ridicat din popor și lucrează în mij-
 locul lor să țină legătură cât mai strânsă la masele
 mari pentru a le putea sfătui și îndruma în fiecare
 zi. Așa am făcut și în toamna anului 1918, în preajma
 unirii celei mari, și poporul român s'a arătat atunci,
 prin entuziasmul, ordinea, solidaritatea și omenia lui,
 vrednic de marea faptă istorică înaintea lumii întregi.

Împrejurări în parte semănătoare cu cele de a-
 tunci trăim și azi. Și azi întreg neamul românesc tre-
 buie să rămână ca o stâncă neclintită, încrezut în pu-
 terile lui, în dreptatea lui și biruința ei și nimeni să
 nu facă nici un pas greșit afară de rândurile în care
 e încheată solidaritatea națională.

Pentru aceea „Astra”, a hotărât, la inițiativa luată
 de conducerea Țării să-și sporească din toate pu-
 terile activitatea sa culturală și națională, de luminare
 și îndrumare a masele mari. Cu atât mai vârtos cu
 cât întregă aceasta acțiune națională de îndrumare,
 în Ardeal și Banat se va face în cadrele „Astrei”,
 dându-ne concursul toți fiii buni ai neamului din
 fiecare județ. S'a ajuns la o înțelegere între con-
 ducerea „Astrei” și a altor asociații culturale cari lu-
 crau în Ardeal și Banat ca toate acestea să se con-
 topească în „Astra” noastră, rămânând ea singura
 asociație culturală care să lucreze în Țară dela apu-
 sul Carpaților. Așa, cu puteri unite și sporite, vom
 putea lucra cu mai mult folos.

„Astra” va spori în chipul acesta munca sa na-
 țională și culturală de până acum, în vederea țintei
 urmărită de ea totdeauna: aceea de a păstra un neam
 românesc conștient de menirea lui, încrezut în pu-
 terile lui, solid și disciplinat, ca o singură oaste de
 luptă. Așa fiind vom înfrunta orice primejdii, și drep-
 tatea românească va birui... „ASTRA”

TREI COLORI...

*Trei colori cunosc pe lume,
 Ce le țin de-un sfânt odor;
 Sunt colori de-un vechi renume
 Suvenir de-un brav popor.*

*Roșu-i focul ce-mi străbate
 Inima plină de dor
 Pentru SFÂNTA LIBERTATE
 Și al țării viitor.*

*Auriu, ca mândrul soare
 Fi-v'al nostru viitor,
 Pururea 'n eternă floare
 Și de-un lăciu netrecător.*

*Iar albasru, e credința
 Pentru țară ce-o nutrim,
 Credincioși fără chimbare
 Pân'la moarte vom să-i fim.*

*Cât pe cer și cât în lume
 Vor fi astea treicolori
 Vom avea un falnic nume
 Și un falnic viitor.*

*Iar când fratilor m'oiu duce
 Dela voi și'o fi să mor
 Pe mormânt atunci să-mi puneți
 Mândrul nostru treicolori.*

Constanța a fost bombardată

După o știre sosită dela București, avioane duș-
 mane au atacat în cursul zilei de Luni 3 Maiu 1943,
 orașul Constanța. Avioanele au aruncat mai multe
 bombe și au provocat neînsemnate pagube la clădiri
 și alte construcții din orașul port la Marea Neagră.

Populația nu a suferit decât puține pierderi.

Din avioanele atacatoare dușmane, au fost prăbu-
 șite la pământ două, de către aviația de vânătoare
 română și germană, precum și de artileria antiaer-
 iană.

Aviatorii care se aflau pe unul din avioanele duș-
 mane au încercat să se salveze cu parașutele, încerc-
 care care nu le-a reușit.

Pe urmele Domnului

Femeile Mironosițe

Biserica noastră în Duminecile cari urmează după Sf. Înviere și până la Înălțarea Domnului, ne reamintește anumite momente din viața celui înviat din morți, anumite minuni săvârșite după înviere, deoparte, să ne încredințeze despre dumnezeirea Sa și să spulbere orice umbră de îndoielă, deci inima aceluia care nu pot pricepe îndeajuns, că fără această minune, atât propoveduirea cât și credința ar fi fost zadarnic.

Pe drumul Golgotei, pe drumul de mântuire și răscumpărare a neamului omenesc, se răsise deabinele numărul aceluia care până aci urmau pe Domnul. Au rămas doar femeile credincioase, care priviau cu durere în suflet cum apune în mormânt Soarele dreptății și se frământau cu gândul, pe ce cale ar putea cinsti memoria Aceluia de care își legaseră viața lor.

A doua zi înainte de revărsatul zorilor se îndreptau spre locul de durere cu mirezmele pregătite și se întrebau, cine le va prăvăli peatra de pe ușa mormântului. Dar privind mormântul îl văzură deschis. Maria plângea, când deodată vede pe Isus care îi zice: „Femeile ce plângeți, pe cine cauți?” Ea, recunoscându-l pe învățătorul și de bucurie doar atât a putut zice: „Domnul meu”.

Femeile credincioase, pline de devotament în slujba Domnului, i-au însoțit pretutindenea — numai ele au rămas statornice până în clipa din urmă și tot ele s'au bucurat mai întâi de vestea cea mare a învierii. Maria Magdalena a văzut mai întâi luminata față a Mântuitorului după înviere, ea a fost aleasă ca sol al bucuriei, vestind celorlalți: „Am văzut pe Domnul”.

Râvna și dragostea nemărginită a acestor femei devotate Domnului, ne aduc aminte de o serie întreagă de femei biblice cari prin credința, dragostea și simțul lor de milă, au ajuns cele mai statornice vestitoare ale învațăturii preasfinte, atât prin credința cât și prin faptele lor de binefacere.

Se naște întrebarea: Cum poate femeia din zilele noastre să urmeze aceluiaș Mântuitor, cum poate unge trupul și ranele Lui sângerate de răutatea omenescă, de nepăsare în fața suferințelor aproapelui nostru, cum pot fi vestitoare ale învierii și pentru neamul nostru?

Pentru femeile credincioase, mai ales în aceste vremuri de sbucium, de dureri, de suferințe, de lipsuri de tot felul, le stă deschis un larg câmp nu numai în cercul restrâns al familiei, ci și în afară, în slujba binelui oștesc, traducând în faptă porunca: de a iubi pe deaproapele nostru. prin ceiace dovedim iubire către însuși Dumnezeu.

Fapte de binefacere față de cei flămânzi, față de cei golți, săraci, neputincioși, bolnavi, copii părăsiți, întemnițați, orfani de război, ș. a., iată un câmp larg de îndeletnicire la care ne îndeamnă cu atâta prisosință, purtarea și devotamentul femeilor mironosițe cari s'au pus în slujba Domnului.

A urma lui Hristos, acesta este glasul de chemare care se îndreaptă către femeile credincioase de astăzi. Femeile mironosițe și-au dovedit credința lor. Cum pot dovedi cele de astăzi această credință? Prin iubirea, cu care datori suntem față de aproapele nostru. Ce distanță îngrozitoare este între belșugul și prisosința unor oameni și între mizeria și lipsa celor năpăstuiți de soarte!

Căutați, priviți în jurul vostru și veți afla atâtea posibilități de a urma lui Hristos, de a-i unge și astăzi ranele, de a-i vesti învierea, prin orice faptă de milostenie, de ajutorare, față de semenul vostru, și Isus vă va întâmpina și pe voi ca oarecând pe Maria, cu cuvintele: „Mie mi-ați făcut”.

Părintele Aleman.

Proverbele lui Solomon

Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii. Cei fără minte disprețuiesc înșelăciunea și stăpânirea de sine.

*

Omul de nimic și fără căpătâi umblă cu șiretenia în gură, urzește planuri rele în inima lui iscând certuri în toată vremea.

Calendarul săptămânii

Luna Maiu

Dum. a 3-a, a Mironos. gl. 2, v. 4.		VREMEA (după calendarul de 150 ani)
Luni	10 Sărb. Nașion.	Dela 10—15 bine,
Marți	11 M. Mochie	16—17 ploaie, 18—
Merc.	12 Muc. Epifan	26 amestecat și
Joi	13 M. Gliceriu	căldură, 27 vânt
Vineri	14 Sm. Isidor	și ploaie, 29—30
Sâmb.	15 Pr. Pah. cel mare	bine, 31 ploaie.
Dum.	16 Cuv. Teodor sf.	
Dum. a 4-a, a Slăbănogului, gl. 3, v. 5		

Zodiacul

În această zodie de te vei naște, fire nestatornică vei avea dar doritor de învățătură vei fi.

Oamenii din zodia gemenilor sunt mărunți de stat, au barbă rară, dinții lungi, buni la vorbă, nemulțumit cu ale sale, ager la minte, înțelept și voios.

Mănios, dar nu ține mult, va plânge la orice, va fi om glumeț, va face multe și lungi călătorii. Obrazul lui se arată tainic, la statură drept, cuminte, îndrăgnet la vorbe, când se mânia vorbește mult; are spate late și putere trupestă. Va avea multe cunoștințe cu oamenii mari. La jumătatea vieții lui va fi foarte vorbitor. Învaindu-se la partea rea, va avea fruntea mică, genele lungi, ochii negri, nasul strâmb, buzele groase, bărbia groasă și va iubi mult hainele. Mulți de sub această zodie ajung și domni și stăpânitori de popoare.

Această zodie este mijlocie. Face pe om cu năravuri rele, dar puțin de minte, stăpânitori și biruitori de fire; află comori de argint, și alte metale și pietre scumpe, dar din toate câte află, nu e bogat.

Pomeniri

- 11 Maiu 1886: Desvelirea statuei primului învățător de carte românească în București, Gheorghe Lazăr.
- 15 Maiu 1848: Marea adunare națională de pe câmpia Libertății dela Blaj.
- 19 Maiu 1595: Din ordinul lui Sigismund Bathory este închis în castelul dela Vint, domnitorul Ion Vodă cel Cumplit.
- 23 Maiu 1849: Marele luptător și neînfricat român Ion Buteanu, fost prefect al Zărandului, este ucis prin spânzurațoare.
- 28 Maiu 1864: Moare Simeon Bărnuțiu.
- 30 Maiu 1919: Intrarea Regelui Ferdinand și a Reginei Maria în Cetatea Albei Iulii.

Prevestiri

Primăvară cețoasă — vară ploioasă. Revărsări de ape primăvara, călduri mari și grozave vestește pentru vară.

— Când cade iarna zăpadă multă, când Martie e uscat, Aprilie ploios și Maiul răcoros, recolta va fi bună.

— Ploaia care începe la începutul unui pătrar de lună, sau care începe a treia zi, după lună nouă sau plină, durează mai totdeauna până la schimbarea altui pătrar.

— Când se ivește vânt pe timp călduros, ploaie vestește.

— Când apune soarele limpede și fără culoare timpul va fi sigur frumos.

— Când soarele apune arămiu se strică timpul; când apune roșietic prezice timp senin și frumos pentru a doua zi.

— Răsărit roșietic prezice vânt sau ploaie.

Alte prevestiri

— Când apune sau răsare soarele printre nouri groși, peste care se răspândesc raze colorate, vântul sau ploaia se apropie.

— Când se strânge dimineața nouri mulți albi sau se află deja la răsăritul soarelui se va face timpul frumos.

— Când seara se află pe cer nouri mici, va ploua; când sunt însă luminoși, va fi timp frumos.

— Nourii care se aseamănă cu munți mari albi cu grămezi de zăpadă, prevestesc timp frumos — cei negri și plumburii mai cu seamă; cei apropiați și roșii — vânt sigur prevestesc.

— Ocol în jurul soarelui sau a lunii, prezice timp întunecos sau ploaie.

SFATURILE DOCTORULUI IOSIF

Pățania Părintelui Ion

Dragii mei, și cel mai așezat și cuminte din noi este făcut să greșescă, uneori, chiar când bine că prin aceasta își pune în primejdie sănătatea. Să vedeți Dvs. ce i s'a întâmplat părintelui nostru Ion despre care știți cu toții că duce o viață fructuoasă și mai ales știindu-se cu un stomac slab, se ferește de tot soiul de mâncări grele cartră.

Cumătrul Petru din deal tăind cei doi grășuri Crăciun, a găsit cu cale să ne poftescă la cana porcului pe mai mulți, între care și părintele Ion. Lelea Safta, gospodină harnică a ținut să dovedească iscusința ei într-ale gătitului și ne-a nit cu tot felul de bunătăți. Era masa încărcată de toate, ciorbă acra cu zeamă de varză și c proaspătă de porc, cârnați și cartaboși rumeni, cană și fripturi gustoase și plăcinte cu jumărsă tot mâncați. Era și udătură, un vin bun și aspru, pâine moale și murături de tot felul. Am mânoi și am beut și ne-am veselit mai bine decât la ospăț boieresc, numai părintele cu gândul la stăcul lui gingaș se cam codea și gusta puțin din bătăile de pe masă.

La îndemnul stăruitoare ale gazdelor și a pe semne și de gustul mâncărilor în cele din urmă însă și-a călcat și el pe suflet și a început să nănce mai cu nădejde din toate.

Și să vedeți ce s'a întâmplat!

A doua zi mă caută peste tot locul să dau la Părintele, că-i pe moarte. Alerg în grabă și-l găsim în pat între chinuri grozave. Trupul îi ardea ca fier și de pe frunte îi pica sudoarea ca în miez de vară, când simțea că-i este frig, când îi era prea cald și plângea de dureri grozavice la furca pieptului.

Se sbătea în dreapta și stânga de să-i plăce de milă și nu avea barem un minut astămpăr. Deodată se liniștește și rămâne nemișcat, răsuflându-i se face grea de tot, îngâlbenește la față, buzele îi învinețesc de crezi că i-a și sosit ceasul de pe urc. Așa a stat vreo jumătate de ceas, când deodată se toarce și începe să verse. Și varsă și varsă tot ce mâncat la ospățul cumătrului Petru, bucatele neînțuite cu miros greu și acru. După aceea s'a mai niștit nișel, dar pe scurtă vreme, căci după vreo jumătate de ceas începe a vărsa din nou, însă nu mai are ce, stomacul era gol și părintele tot igneșteștrăuna. Ii curg sudoarile de pe față și el nu mai corește cu vărsatul. Abia târziu de tot după multe suferințe, bucăți de ghiață înghițite, liniște și doctorii s'a potolit și a zăcut încă două săptămâni de pe urma „tocanei” de pomina.

În numărul viitor, voiui tălmăci, pe înțelesul tuturor, de ce boală a suferit părintele Ion și ce anume leacuri i s'au prescris.

Dr. I. S.

Plantele de leac

În urma numeroaselor studii făcute în laboratoarele medicale, știința și-a întins cercetările și asupra plantelor medicinale, cari și pe teren practic, ca pe teren științific, formează un mijlocitor între om și natură.

Dacă la început întrebuintarea medicamentelor înconjurată de credințe deșarte și prejudecăți, încet cu încetul, a luat naștere cercetarea științifică a soiului de plante în conținutul cărora s'au găsit puține necesare ajutorării naturii omenesci.

Astfel arta de a vindeca are la îndemână un fond mare și felurit număr de medicamente.

Ceaurile și extrasele din plantele medicinale altoiesc în organismul omenesc cu o ușurință mai mare decât cele provenite pe alte căi.

Aici la noi, întâlnim numeroase soiuri de plante medicinale care pot forma obiectul acestor preocupări.

Strângeți deci și valorificați plantele de leac

IN LARGUL CÂMPULUI TOATE PLUGURILE ARĂ

Ca să fim mai siguri pe proprietate

Tăranul nostru ardelean, știe prea bine că nu-i juns a cumpăra, a plăti un pământ vânzătorului și lua în stăpânire, trebuie să mai încheie și un act, care să-l transcrie, să-l întabuleze în cartea funciară (aduară). Cu toate că știe acest lucru, e în clar deci rostul încheierii și întabulării contractului, totuși arareori, din nesocotință sau din alte pricini nici încheie actul și nici nu-l întabulează, iar după o vreme, vânzătorul sau altul, vine așa de ușor și-i testează cumpărătorului, dreptul asupra pământului, și înapoi, iar bietul cumpărător rămâne și fără bani și fără pământ și cu alte pagube, pricinuite numai de ușurința și din sgârcenia sa, pentru că după ce a avut târgul n'a voit să mai plătească impozitul și să-l întabuleze.

După cum spuneam în numărul trecut al foii, în zilele purile mai vechi, când oamenii erau mai puțin numeroși și pământuri multe, sigur că celce se găsea stăpânirea unui bun, nu era așa de amenințat ca acum, când oamenii s'au înmulțit, nevoile la fel și drepturile pentru existență împinge repede pe fiecare spre a avea altuia. Această avere, ce stă la baza traiului nostru, trebuie apărată și ocrotită cu ajutorul legilor, și apar așa de des, tocmai pentru a pune la îndoială cetățeanului cinstit, o armă contra celui necinstit, a cărui activitate se mărginește în a căuta să răstoarne legile, pentru a ajunge cu orice preț la pământul altuia.

În care sat nu s'a întâmplat oare ca unul să vândă pământ, iar după 10—20 ani cumpărătorul să se războieze cu proces, cum că vânzătorul îi pretinde pământul înapoi, pe motiv că în cartea funduară stă tot numele vânzătorului, căci cumpărătorul neglijase să-l întabuleze?

Intr'o comună din acest județ, un sătean, dușman al muncii, acum câțiva ani și-a vândut toate pământurile la diferiți săteni harnici din comună, fără însă ca aceștia să-și întocmească actele de înscrierea pământurilor în cartea funduară și astfel pământurile au rămas tot pe leneșul vânzător, care, venise astăzi, când pământul este așa de bine plătit și și-a reluat prin proces toate pământurile vândute.

Iată unde duce ușurința, sgârcenia omului și poate necunoștința marelui însemnătăți a cărților funduare, căci acum 10 ani cumpărând un loc cu 30.000.— Lei, scumpindu-te să mai plătești încă 1.000.— Lei, ce reprezenta impozitul și taxele de întabulare, astăzi pentru cei 1.000.— Lei de atunci, te-ai expus unei pagube de 300.000.— Lei, plus alte cheltuieli și ne-razuri.

Intabulați-vă deci cu toții în cărțile funduare, proprietățile, ce aveți și ce cumpărați, căci numai astfel vă va fi apărată și asigurată proprietatea contra încercărilor tuturor prevaricatorilor.

Vor fi, fără îndoială, de aceia cari vor învinovăți legea, că de ce pretinde act scris și întabulare; apoi, tocmai de aceea pretinde, ca proprietatea să fie apărată față de oricine; este un mijloc sigur și pus la îndemâna oricui, de-a arăta că ești proprietar pe atât pe cât ești întabulat. Prea multe procese ar fi, dacă n'ar fi cărțile funduare, prea mulți ar fi de aceia cari și-ar însuși proprietăți, cari nu le-a aparținut, tocmai deci, ca să se pună stavilă certurilor și proceselor de proprietate, ființează cărțile funciare. Așa că dacă vreți să te știi stăpân pe proprietatea care o ai și să te știe și altul înscrieți-o toată pe numele tău în cartea funduară, căci mai bine să ai 10 jugăre întabulate, decât 15 jugăre neîntabulate.

L. I. A.

Inceputuri făgăduitoare în agricultură

O bună parte a semănăturilor de primăvară s'a făcut și în zilele noastre și ele continuă încă să se facă în cele mai bune condițiuni. Ploile au venit și ele la vreme — cu osebirea câtorva regiuni din Nordul Moldovei, — ajutând vegetația și înlesnind noul semănături.

Împuținarea brațelor și a vitelor de muncă a fost o bună parte, mai ales în Vechiul Regat, făcută neînțelesă prin înmulțirea simțitoare a tractoarelor și a mașinilor moto-mecanizate, ca și a întregului inventar agricol al țării. Pe lângă mașinile și uneltele agricole produse de firmele din țară, cererile agricultorilor au fost rezolvate prin noui importuri însemnate din Germania (câteva zeci de vagoane numai cu unelte agricole obișnuite la noi: sape, hârlețe, cașmale, târnăape), care au și fost distribuite, iar altele se află în curs de distribuție, prin Camerele Agricole și Președintele de județ.

În ce privește mașinile agricole, numai prin Institutul Național al Cooperăției, am importat în ultimii doi ani 3.719 tractoare, 3.592 pulguri de tractoare, 5.145 semănători, 54.235 pluguri cu tracțiune animală, 12.900 grape, 32.960 prășitori, 935 trioare, 1.100 secerători simple, 1.239 secerători-legători, 457 treerătoare, 100 grape cu discuri, 400 alegătoare, 90 prese de paie. Iar în baza acordurilor încheiate, un număr tot atât de important de mașini și unelte agricole sunt în curs de sosire. Pe de altă parte o comisie compusă din delegații ministerelor economiei naționale și agriculturii și ai Institutului Național al Cooperăției, a tratat la Berlin cu firmele furnizoare încheierea unor noi convenții.

Ne bucurăm când putem constata că cel puțin după atâtea jertfe făcute în ultimii ani, să ne alegem cu ceva pentru îmbunătățirea vieții plugărimii noastre.

Se întrevăde un an agricol bun

Greutățile care se arătau în alți ani cu împărțirea sămânței, ca și în aprovizionarea obicinuită cu cerealele reale a regiunilor lipsite, au fost anul acesta în mai mare măsură ca până acum înlăturate, în ciuda greutăților de transport și a celorlalte cauze legate de nemulțumirile grele de azi. Datorită măsurilor luate de subsecretariatul aprovizionării de acord cu ministerul agriculturii, cu ajutorul cooperăției și largă înțelegere a țărânilor, atât colectarea cerealelor cât și împărțirea lor după nevoi, în regiunile lipsite s'a făcut în condițiuni multumitoare.

Dacă, după cum se anunță până acum, timpul va fi bun și el la eforturile depuse de producători și de autoritățile tutelare, sortii unui an agricol bun sunt încă acum destul de favorabili, ceea ce va contribui la chip hotărâtor la întărirea poziției noastre înăuntrul țării în afară, dând o înfățișare cu totul înviorătoare țării, în activităților și întregii noastre vieți economice și sociale. O bună producție agricolă, ar rezolva dela

sine atâtea din greutățile de care s'a resimțit alimentarea normală a populației. Și să nu uităm, că o bună producție agricolă ar pune în același timp ordine și în scara atât de schimbătoare a prețurilor.

Lucrări în gospodărie și la câmp

În luna Mai: Se seamănă de zor porumbul, fasolea, pepenii și dovleci.

Se sapă pe de-a întregul viile.

Se sapă grădinile de zarzavat și se mută răsadurile de verdețuri și flori.

În livada de pomi se face altoirea în viu.

Albinele se cercetează și se curăță — pentru că roii se pregătesc de plecare spre locuri nouă.

Grâul și celelalte semănături mărunte se plivesc de buruieni.

Către sfârșitul lunii se tund oile...

Se strâng foi de teiu și soc, pentru ceaiuri.

La fasole se pun haraci.

Gospodina să ia aminte

Grădinile care pe lângă zarzavaturi și pomi, cuprind flori, — sunt atrăgătoare, înseninează sufletul și dau întregii grădini o plăcută înfățișare.

Un proverb spune: „să te ferești de casa în care nu auzi niciodată cântec și nu vezi flori“; proverbul are ca temei legătura ce există între sufletul omului și iubirea de flori, de cântec.

Oamenii răi nu găsesc nici o bucurie lăuntrică în sunetele armonioase ale muzicii și nici în colorile și parfumul gingaș al florilor.

Gospodina harnică, înzestrată cu darul gustului pentru frumos, știe să mărească farmecul căminului prin felul de orânduire al lucrurilor casei; florile, aceste minunate creații ale lui Dumnezeu făcute anume parcă pentru a mări dramul de omenie al inimilor adesea împietrite, îi servesc în largă măsură să înfăptuiască harnicele ei orânduiri gospodărești.

Florile sunt acelea care împărtășesc bucuria și durerea omului în toate clipele însemnate ale vieții: începând dela botez, apoi în cununa pe care școala recunoșcătoare o așează pe capul „aleșilor ei“; tânărul în sufletul căruia e aprinsă dragostea pentru o fată, ca semn de înțelegere și de atenție îi trimite flori ale căror culoare spune mult din clocotul inimii; nunta nu poate fi lipsită de flori iar cel din urmă act al vieții — moartea, — este presărat de florile îndurate aduse la căpătâiul celui plecat din lume, de aceia cărorora le-a fost drag.

Poeții, acești preoți cari slujesc la altarul frumosului, cântă atât de înălțător taina florilor împletită cu bucuria și durerea sufletului omenesc.

Cultivați flori cât mai multe și felurite, spre cinstea voastră, dragi gospodine.

SFATURI FOLOSITOARE

STRANGETI ȘI VALORIFICAȚI. Astăzi, mai ales, nu trebuie să se arunce nimic din gospodărie. Așa de pildă cojile de ouă. Cine s'a mai gândit să le strângă? Și totuși strânse și pisate pot fi date din nou gănilor să le înghită în urueală, cu apă, pentru a se forma din nou coajă la alte ouă ce urmează să facă. Penele de găină și celelalte păsări de curte sunt foarte căutate și scumpe după ce se curăță. Apoi părul de porc, de cal și de bou își are fiecare întrebuințarea lui. Părul smuls din coama porcilor se vinde cu 2000 Lei kg. iar părul din coama calului 1100 Lei kg. celălalt e mai ieftin.

CA SĂ NU FUMEGE LAMPA, muiem fitilul în oțet tare înainte de a-l pune în lampă și îl punem la uscat. Apoi îl așezăm în lampă. Prin înmuierea în oțet, împiedecăm prefacerea prea repede a fitilului în cărbune și deci îl împiedecăm a face fum. Fitilul astfel pregătit, dă o lumină curată, vie, datorită acestei născociri simple și puțin costisitoare.

CURĂȚITUL CEPEI FĂRĂ A NE USTURA OCHII. Pentru a nu ne ustura ochii când curățim ceapa, e bine s'o înmuiem câteva minute în apă fierbinte și apoi s'o punem puțin în apă rece. O scoatem apoi și o curățim, fără să ne mai usture ochii și afară de asta se curăță mai lesne de coji. Prin aceasta, ceapa nu-și pierde nimic din gustul și aroma ei.

PUȚINA BENZINA, pusă în leșie, dă albeață ru-felor.

COPILUL NU TREBUIE LEGANAT, pentru că mișcarea aceasta, dintr'o parte într'alta, nu este deloc priincioasă pentru creerii slăbuți ai copilului. Omul mare, prin legănat și amețește, îi vine să verșe. Răul este cu atât mai mare pentru copilul plâpând. Deaceia, mamelor, deprindeți copii să doarmă nelegănați. Este și o economie de timp pentru voi și o binefacere pentru micuți.

MUCEGAIUL DE PE CARNE se înlătură ușor, dacă stropim carnea cu apă în care am topit sare multă.

Sub steaua

ciobanului

Drumul olerilor, drumul unității neamului

Dincolo de năvala pornirilor vitrege, străbătând umbra veacurilor de trudă și chin, rărsare din adâncimea zărilor figura de cântec și basm a ciobanilor noștri de pretutindeni. Tăiați din stânca trainică a ființei noastre naționale, acești copoi ai furtunilor, duiosi ca doina și măreți ca nemărginirea, și-au înfrățit viața cu înălțimile munților și adâncul codrilor. În drumurile nepătrunse pe cari destinul a călăuzit pașii acestui neam, ei au fost crainicii înfrățirii fiilor lui din cele patru unghiuri ale pământului. Ființarea lor, cu murmur de izvoare și freamăt de pădure, a constituit plămada unității manifestărilor sufletești ale neamului nostru. Pe poteca îngustă a munților și pe drumul alb al întinselor șesuri, păstorii oilor au fost purtătorii și păstrătorii bogățiilor sufletești ale lui.

Coborând din culmile munților, pe măsură ce asprimea iernii întezindu-se îi alunga spre poale, străbăteau nămeții Bărăganului ajungând pe Dunăre tocmai când întinsul pod de ghiță le înlesnea trecerea în stufărișul Dobrogean. Lunca și delta Dunării ofereau cel mai bun adăpost contra nebuniei vânturilor și asprimei gerurilor. Odată cu primele începuturi ale primăverii, când firea se redeșteaptă din toropeala gheții și a viscolului, nenumăratele turme de oi cu păstorii lor, făceau calea întoarsă înspre culmile munților părăsiți, pentruca, în urcușul lor, să urmeze de aproape topirea zăpezilor ce în curând va deveni o amintire numai.

Singuratici ca luminile în bezna nopții și stăruitori ca un gând bun, veacuri dearândul au străcurat prin sufletul lor viața noastră, redându-ne-o clară și strălucitoare ca unda pâraielor de munte. Spălată de ploii și răcorită de vânturi, viața aceasta, astfel renăscută, a fost lumina care ne-a îndrumat pașii prin desimea negurilor și viscolul iernilor ce s'au abătut peste noi amenințându-ne cu înăbușirea.

Chiagul unității de simțire, unității de gând și unității de limbă, iată ce au fost ciobanii pentru trecutul neamului nostru.

D. O.

Tot ce-i nou și interesant

■ Din bogățiile țării noastre: Grâul nostru hrănește Belgia, Olanda, Italia, Germania și alte țări care nu pot produce atâta grâu cât le trebuie pentru toată populația. Petrolul nostru aduce anual un venit de zece miliarde Lei în afară de consumul intern. Rezervele de gaz natural ale țării noastre sunt în cantitate de vreo 250 miliarde metri cubi. Rezervele de cărbuni sunt de vreo trei miliarde de tone. Puterea căderilor de apă din țara noastră este socotită la peste șase milioane cai putere din care nu s'a folosit până acum decât 3%.

■ S'a făcut o lege nouă care oprește de a se mai ridica vre-o clădire nouă la care s'ar întrebuința beton, fier și tablă. Aceste materiale sunt oprite până la sfârșitul războiului. Așa dar nu este voie să se mai clădească nimic până la venirea păcii.

■ Incepând cu luna Martie, P. T. T. a pus în funcțiune 50 de femei, cari vor fi întrebuințate la împărțirea corespondenței la domiciliu în locul bărbăților. Deocamdată e o încercare. Să sperăm că va da rezultate.

■ Ostașii întorși de pe front nu sunt obligați să presteze munca de folos obștesc. Astfel a făcut cunoscut Ministerul Afacerilor Interne tuturor administrațiilor locale. Deasemenea sunt scutiți de prestație.

■ În oceanul Atlantic pe lângă coasta de apus a Franței, se găsește un soi de pește numit Grondin, care trăiește desigur în apă, dar iese și umblă și pe uscat după hrană. Ba se urcă chiar și în copaci unde vânează muște și alte mărunte vietăți, apoi iar se afundă în apă.

Doina

Atât de trist răsună doina,
Fără cuvinte înțeleasă;
Ce dor își spune cine-o cântă
Și ce durere îl apasă?!...

Ascult-o bine cum răsună,
Din munții noștri până'n vale
Și spune-mi dacă știi vr'un cântec
Mai dulce și mai plin de jale.

Nu-i plânsul unei inimi — numai
Și-al unei clipe trecătoare,
Ci neamul nostru 'ntreg își cântă
Durerile de care moare!

O. CARP

■ Anul trecut agricultorii au lăsat 500.000 lei „pogoare sterpe” adică un milion pogoane. Cam 50 vagoane cereale a 200.000 Lei vagonul, ceea ce tocmai zece miliarde Lei pagubă pentru plugari pentru țară.

■ Înainte vreme când femeile nu-și tundeau părul ci îl îngrijeau să crească cât mai lung și mălă deci cât mai frumos din care pricină a fost întodea cântat în poezie de cei mai mari poeți ai lumii făcut socoteala că părul ajungea la lungimea de 100 km. Femeile cu părul negru au părul mai scurt zice că n'a trecut niciodată peste 70 km. Curios acest lucru. E însă și mai curios că s'au găsit meni care să se ocupe cu asemenea măsurători.

■ Un țaran din California (America) are un cal adevărat năzdrăvan. Acest cal are o coamă neagră de lungă. Are nu mai puțin de șase metri lungime coama. Te pomenești că la acesta îi trebuie alt cal, care să-i poarte coama pe spinare.

■ Flacăra unui chibrit se poate vedea chiar la un km. depărtare dacă este senin noaptea? Și vede atât mai bine cu cât întunerecul este mai mare.

■ Dacă socotim greutatea mijlocie a omului ca fiind 60 kg. atunci toți oamenii de pe suprafața pământului ar cântări cam o sută miliarde kg. greutate. Greutatea oamenilor în raport cu greutatea pământului săși este exact greutatea unui ac de cusut pus pe acoperișul unei case cu zece etaje.

■ Cel mai tare om din lume, este un tânăr suedez, de 28 ani, fierar de meserie, pe nume Nils Nilsson. Acest voinic ține pe umerii lui o masă pe care se potrivește 18 oameni cu care se mișcă. El a arătat că poate să sfarme cu mâna o piatră.

■ În America se fac încercări de a fabrica bani (bani) din sticlă în scop de a economisi muncă și lele care se întrebuințează acum la industria de fabricare a boiului.

■ Sunetul străbate 1200 km. pe ceas. Vântul mai iute aleargă 200 km. pe ceas, iar avionul 750 km.

■ Un tren care ar merge 1000 km. pe zi, ar avea nevoie de 4000 ani să străbată distanța de la București la mânt la soare.

■ Un elefant ține pe spinarea lui până la 5000 kg.

■ Soarele, spun învățații, e un glob făcut dintr'un fel de gaze (aburi). E fierbinte cum nu ne putem imagina. La suprafață — tot învățații spun — are o căldură de 6000 grade, pe când în mijlocul soarelui căldura e de 40 milioane grade. De neînchipuit.

FOIȘOARĂ

Școala primară din Ardeal

Oicoană a străduințelor noastre, care să reoglindească eforturile pe care le-am făcut, în ultimii 25 ani, în școala primară din Ardeal, poate servi astăzi ca punct de plecare pentru preocupările viitoare ale Statului, societății și membrilor corpului didactic.

E nevoie însă, să facem o mică asemănare punând față în față școala primară confesională pe care am avut-o în 1918 și școala primară de stat, care s'a înălțat suprapus acesteia, îndată după Unire.

Biserica ortodoxă susținea 1536 de școli cu 1780 de învățători, iar cea unită 1146 cu 1120 de învățători. Laolaltă, aveam deci în Ardeal 2682 de școli confesionale românești, servite de 2900 învățători.

Învățătorii noștri erau pregătiți în institutele pedagogice, care funcționau pe lângă fiecare Episcopie.

Candidații de învățători după ce urmau 4 clase secundare intrau în aceste institute și după 4 ani de studiu primeau diploma de capacitate. Crescuții de biserică, ei cântau și la strună și se încorporau în comunitatea satului ca factori de îndrumare și educație creștină și națională.

Încercarea făcută în 1910 de-a se crea o secție școlară pe lângă Asociațiunea noastră din Sibiu, care să acționeze asupra școlii primare și secundare ro-

mânești din Ardeal, pe deasupra celor 2 confesiuni, n'au avut altă urmare decât o serioasă desfășurată de discuțiuni.

Tot așa de fără rezultat a fost și încercarea învățătorilor sălăgeni, din 1913, de-a strânge pe toți învățătorii confesionali într'o Asociație profesională comună pentru ambele confesiuni. Congresul, ce urma să se țină în vara anului 1913, la Cluj, n'a fost în-cuviințat de către guvernul maghiar.

Cu această zestre ne-au apucat evenimentele din anul 1918.

Îndată, după Unire, învățătorimea confesională din Ardeal, și-a strâns rândurile într'o mare Asociațiune, care timp de 10 ani a purtat cu bărbăție flamura unei mișcări de organizare profesională, demnă de toată lauda. În timp am putea spune scurt au luat ființă asociațiuni învățătoresci, în fiecare județ. Revistele pedagogice, scrisse de dascăli frunțași, au contribuit la înmănuncherea tuturor energiilor. Cu râvnă și însuflețire nespuse s'au apucat să lucreze învățătorii pentru statul nostru național.

Sub conducerea unui corp de control, recrutat din rândurile lor, învățătorimea ardeleană, s'a dovedit breasla chemată, alături de preoți, să îndrumeze tineretul, să-i formeze un crez național, iar în viața satului să reprezinte curentele sănătoase de organizare economică și culturală, neîncătușate de nici o putere străină.

Ca o primă urmare, s'a unificat învățământul primar pentru țara întreagă. Legea de organizare din

Iulie 1924 a reținut părțile bune din legiuirile anterioare, care s'au alipit la Țara-mamă și-a creiat o școală dintr'una, dintr'una și profesională pe care învățământul confesional, nu l-a putut avea niciodată. Cu sprijinul Statului s'a pornit noua campanie de construcții școlare, care reprezintă astăzi cea mai eroică și sfârșită efort care a putut-o face un popor sărac ca al nostru pentru cultura și sufletul lui.

În cele 22 de județe, care ne-au aparținut în 1918 s'au clădit, cumpărat și expropriat circa 2500 de școli școlare, cu sute de locuințe învățătoresci, prezentând astăzi un capital de câteva miliarde de lei.

Dela 29900 de învățători, câți am avut în 1918 când am părăsit Ardealul de Nord aveam 11146 învățători. Iar în cele 11 județe pe care le stăpânim astăzi, avem 10276 de învățători. Poate vedea orișicine efortul pe care am făcut-o pentru a înzestra cu școală fiecare satuc și a prevedea cu învățământul întreaga populație școlară din Ardeal.

Aceasta este astăzi fața școlii primare din Ardeal. Față de vechea școală din trecut, cea confesională, învățământul de astăzi — cu toate slăbiciunile lui — se prezintă cu îmbunătățiri reale: numărul școlilor și al învățătorilor înmulțit, mijloacele de învățământ sporite, controlul educativ făcut cu mai multă râvnă.

În numărul viitor: Spre o nouă școală primară practică și plină de viață.

Nicolae Nistorescu
inspector general primar

Dați copiii la meserii

Părinții, luând hotărârea de-a asigura viitorul copiilor lor dându-i să învețe o meserie — contribuind astfel și la înălțarea neamului — se vor strădui încă de când urmează școala primară, să le arate cât sunt de frumoase și folositoare meseriile de tot felul, când muncești cinstit și ști ce este cruțarea. Vor urmări cu băgare de seamă înclinațiile ce le au copiii lor, și care din meserii se potrivesc mai bine cu firea și însușirile lor.

În chipul acesta vorbindu-le și azi și mâine, se va desvolta în ei interesul, plăcerea și dragostea față de o meserie oarecare. În urmă, se vor adresa conducătorilor satului, preoților și învățătorilor, ca să le stea în ajutor a-i plasa la meserie, cerându-le informațiuni de pași ce trebuiau făcuți.

La noi, durere, multe din meserii și industrii sunt încă în mâna celor de alt neam. Priviți în jur și vă veți convinge de aceasta. Mai mult. Sunt meserii, la cari nu avem nici un român, deși materia primă pe care o prelucră măestrii, o are țaranul nostru la îndemână. Nu avem aproape nici un român: funar (care face frânghii); pălărier, deși toți purtăm pălării; nu avem hornari, deși e o meserie bine plătită; măcelari-cârnătari; ceasornicari, ș. a. m. d.

Dacă în trecut nu aveam puțină să urmăim una sau alta din meserii, astăzi, împrejurările sunt mai prielnice de oarece și statul vine în ajutor cu mari înlesniri. Sunt căminuri de ucenici și ucenice, unde cei buni și săraci se primesc gratuit. Sunt școli anume de meserii, unde se primesc cu școala primară, la alte cu școala secundară (liceu), arsenale ale statului se cere însă să știe ucenicul și ceva carte mai multă. În timpul uceniciei, sunt școlile de seara, în cari li se întregesc cunoștințele după felul meseriei pe care o urmează.

După legile de azi, învățacul de meserie trebuie să aibă vârsta de 14 ani, să aibă cel puțin 4 clase primare, dacă e cu puțință 7 clase și ce bine ar fi dacă ar avea chiar 1—4 clase secundare (de liceu).

Sunt măestrii, patroni, comercianți, fabricanți de alt neam, cari au terminat liceul și chiar universitatea, cu atât mai mult au înaintat și au devenit mai independenți. Avem și noi românii câțiva de felul acesta.

În urma împrejurărilor în cari am fost până mai ieri, având o populație mai săracă, avem și ucenicii cu cea mai puțină pregătire de carte. Chiar după războiul mondial trecut, într-o vreme aveam în orașul Sibiu, 22 de ucenici, cari nu știau ceti și scrie. În felul acesta e greu să-ți formezi o clasă de oameni bine organizată spre a putea lua lupta de concurență cu cei mai bine pregătiți.

Ucenicii, sunt ocrotiți prin legi anume din partea statului, ca să poată învăța cât mai bine o meserie și să nu fie tratați mașter de patroni. Se încheie contract cu măestrii pe durata uceniciei, în schimb, părinții sunt datori și obligați a se interesa la măestri, la cămin, la profesori, de purtarea, de progresul cel fac în meseria aleasă. Mai avem în orașele noastre „Reuniuni de meseriași” compuse din măestri și angajați, cari le stau la îndemână cu sfatul, cu ajutorul lor acestor ucenici ca să devină la vreme buni meseriași, buni români și buni creștini.

Meseria e plug de aur. Nu întrelăsați a asigura viitorul copiilor dându-i să urmeze vre-o meserie și la vremea sa, copii buni și harnici vor binecuvânta și vor fi recunoscători părinților.

E. CIORAN

Din pildele altor țări

Creșterea gândacilor de mătase a jucat totdeauna un rol foarte important în economia națională a Bulgariei. Această ramură a agriculturii a dat regulat un venit brut de 500.000.000 de leva anual. Însă, în anii din urmă, din cauza prețurilor mici, ce se obțineau pentru gogoși, creșterea gândacilor s'a micșorat simțitor. Aceasta se vede din producția gogoșilor, care în 1940 se ridica la 2.400.000 kg. pentru Vechiul Regat. Iar în 1942 ea a scăzut la 1.700.000 kg. împreună cu gogoșii produși în noile teritorii. Acum prețurile urcându-se destul de mult, din cauza marelui lipse de materii textile, se poate spera ca anul acesta creșterea gândacilor de mătase să se facă pe o scară mai întinsă.

Cele zece porunci

date școlărilor din Uniunea Sovietică

Revista catolică „Novidades”, care apare la Lisabona (Portugalia), publică 10 porunci sovietice, care sunt date școlărilor din Uniunea Sovietică.

Acestea sunt:

1. Dacă vrei să fii un bun școlar, atunci fii ateist (să nu crezi în Dumnezeu), ca Lenin și Stalin.
2. Nu îngădui niciodată să fii târât în biserică.
3. Dacă părinții tăi vor să te silească la practici religioase, atunci adresează-te GPU-ului (poliției).
4. Denunță pe toți inamicii de stat, despre care tu știi că practică vreo religie.
5. A fi ateist (fără Dumnezeu) înseamnă a fi un vrednic urmaș al lui Lenin și Stalin.
6. Fiecare școlar ce nu crede în Dumnezeu, poartă un semn deosebit.
7. Dacă vezi vreun popă, arată-l cu degetul ca pe cel mai mare dușman al proletariatului (a muncitorimii).
8. Pentru a fi bun ateu, trebuie să cunoști toate învățăturile regimului sovietic.
9. Nu uita niciodată că clericii sunt cei mai mari dușmani ai revoluției noastre.
10. Orice ateu trebuie să fie gata a apăra cu arma în mână regimul împotriva dușmanilor interni sau externi.

La căpătâiul răniților

Școala primară de fete „Regina Maria” din Sibiu, a aranjat la Clinicile Universitare Cluj-Sibiu, în cinstea soldaților răniți, o frumoasă serbare.

La sfânta liturghie ce s'a săvârșit în localul clinicilor de către Părintele protopop și profesor Nanu și părintele profesor Criștiu, s'a prezentat d-na institutoare Creangă cu corul bisericesc dela această școală care a dat toate răspunsurile dela Sf. Liturghie.

Frumoasa serbare a produs soldaților răniți mulțumire sufletească, încât cu plăcere aducem Corpului didactic dela această școală cele mai vii mulțumiri.

După săvârșirea programului, s'a împărțit soldaților răniți, din partea familiei Dr. Nicolae Petra din Sibiu, fiecărui rănit câte un colăcel și câte un pahar cu vin.

*

Reuniunea femeilor din parohia ort. rom. de pe groapă din Sibiu, de sub conducerea d-nei Valeria Albu, prezidenta acestei reuniuni, s'a găsit plăcut îndemnată să împartă daruri bogate răniților-eroi, aflați în Clinicile universitare și Spitalul militar din Sibiu.

La împărțirea darurilor, cozonaci, ouă roșii, cărți poștale, țigarete și chibrituri, pe lângă comitetul acestei Reuniuni, a asistat și d-na Sofia Metes, prezidenta Societății de patronaj din Sibiu, care a adresat cuvinte dulci și alinătoare bolnavilor suferinzi, iar doamnelor din samariteanca reuniune mai sus pomenită călduroase mulțumiri în numele suferinzilor.

După împărțirea ofrandelor, taraful de lăutari vestit, de sub conducerea iscusitului violonist Alexandru din Sibiu, a delectat pe răniți cu câteva cântece naționale românești.

In Cooperație

*Toți muncesc — nimeni nu trândăvește,
Toți adună — nimeni nu risipește,
Toți ascultă — nimeni nu poruncește,
Toți se unesc — nimeni nu se răzlețește,
Toți se folosesc — nimeni nu se îmbogățește.*

Scutiri pentru meseriași

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința tuturor proprietarilor atelierelor de meserii, cari au beneficiat de scutirea plății impozitului pe lux și cifra de afaceri, că începând dela 1 Aprilie 1943, art. 13 din noua lege a impozitului pe lux și cifra de afaceri restrângând condițiunile pentru obținerea scutirii de impozit, este necesar ca fiecare dintre aceștia să-și revizuiască situația în raport cu noul text de lege.

Legea din 1 Aprilie 1943, acordă scutirea de impozit numai acelor ateliere cari fac reparațiuni și dacă îndeplinesc anumite condițiuni, celelalte ateliere de meserii cari produc articole noi — finite — chiar dacă îndeplinesc condițiunile de scutire ale art. 13 din lege, devin totuși impozabile la cifra de afaceri și ca atare trebuiesc să-și înființeze de urgență registru special prevăzut de lege, în care după vizare să facă toate înregistrările, plata impozitului urmând a se face până cel mai târziu în ziua de 10 a lunii următoare eșirii produselor finite din atelier.

Mironosițele . . .

*Pe drumul Crucii L-ați urmat
Cu sufletul însângerat,
Cu plâns amar L-ați petrecut
Pe Domnul cel fără'nceput.
Și Veronica ștersu-l-a
Sudoarea cu năframa sa,
Și fața l s'a 'ntipărit
Pe julgiul cel dintâi sfințit!
Nu v'ați temut de farisei
De blestemații arhirei,
Nici de ostași, ci-ați străjuit
Sub Crucea Celui răstignit
Femei cu suflet de eroi!
De aceea v'a cinstit pe voi
— La groapă când a-ți alergat —
Căci vouă'nțai s'a arătat
Hristos cel înviaț din morți
Să'nvie din mormânt pe toți.*

S. VOICU

Ce înseamnă a fi Român?

INSEAMNĂ:

- a suferi sute de ani și a te fi bucurat câteva clipe;
- a fi plâns atât încât și cântecele să pară că plâng;
- a fi văzut neincetat sfărâmate începuturile de cultură mai înalte și totuși a le fi început din nou;
- a fi fost întotdeauna izbit, în clipele sfinte ale încercărilor de unire națională . . .

Și, mai ales, înseamnă a fi Român, a avea credință că toate acestea însușiri bune ale Neamului nostru, pe cari le putem arăta cu cinste ori-cui — „prieteni și neprieteni” — nu au avut încă răgazul să se arate în deplinătatea lor, dar că în numele lor avem dreptul să cerem libertatea de a le duce la desăvârșire nu numai pentru gloria morților, ci și pentru binele lumii întregi! . . .

Ziua închinată sădirii arborilor

De peste 40 ani s'a împământănit și la noi obiceiul de a alege în toată primăverii, timpul potrivit pentru a închina o zi sărbării pomilor. Din an în an, serbarea românească a trecut pe făgașul faptelor ce fac cinste unui neam care își prețuiește pământul cu bogățiile sale. Și în anul acesta — sub îndrumarea autorităților — pe întreg cuprinsul țării s'a sărbătorit, prin muncă și faptă, ziua pomilor. Școlarii dela sate și orașe, soldații din cazărni, au ieșit la câmp, ca să înfigă rădăcina unui arbore sau pom, spre cinstea și veșnicia neamului. — Plantând cât mai mulți pomi și arbori ne legăm cu și mai mult drept de plaiurile noastre și numai ale noastre.

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Ce este „Cercul Cultural“

Asociația pentru literatura română și cultura poporului român — adică „Astra“, cum i se spune de toată lumea, și-a câștigat un nume de frumos răsunet în conștiința fiecărui român, care se interesează de binele obștesc și de rosturile mari ale nației noastre.

Inițiată în 1861, într-o vreme de grea restriște a neamului, când strămoșii noștri de pe aceste plaiuri ardeleni gemeau sub călcăiu strein — de atunci și până azi „Astra“ a trudit fără hodină în ogorul vieții românești, îndreptând rele, alungând intunecul neștiinței și înlăturând atâtea slăbiciuni, care pōdideau un neam de iobagi, cum fuseserăm noi odinioară.

În acele vremuri de primejdie, „Astra“ a fost un adevărat izvor de lumină și binefacere pentru poporul nostru, în mijlocul căruia a împrăștiat cu dărnicie zeci de mii de cărți în broșuri, cu preț ieftin sau gratuit, punând prin aceasta la îndemâna tuturor plugarilor români cunoștințe și îndemnuri folositoare, organizând conferințe și șezători pentru întremarea sufletului nației și strângerea rândurilor în jurul limbei și a credințelor strămoșești.

Din bogata ei activitate, pe tărâmul vieții economice și morale a neamului, se desprinde însă, în o putere neobișnuită, un gând și o preocupare, căreia „Astra“ i-a închinat o bună parte din energia și grija de țărânie și de necazurile ei.

Născută din credința, că pentru a asigura neamul trebuie să asigurăm înainte de toate sufletul țărănesc, cu drept cuvânt se poate spune, că dacă ea este a noastră a tuturor, „Astra“ rămâne mai ales un bun al păturei noastre țărănești, căreia, ca și un bun părinte, i-a stat mereu în ajutor, și cu vorba și cu fapta.

Lucrul acesta, adică aplecarea „Astrei“ spre toate problemele legate de viața dela țară, se învederează cu prisosință și din faptul, că piatra de temelie a organizării sale este așezată pe viața satului românesc, în mijlocul căruia ea trăiește și activează prin ceea ce se numește Cercul Cultural.

Aceasta fiind orientarea generală de muncă a „Astrei“, este folositor să răspundem la întrebarea: ce este și care sunt rosturile unui Cerc Cultural.

Cercul Cultural este cel dintâi și cel mai însemnat sâmbure de bază a organizației Astriste, în care se întâlnesc, ca într-un fel de sfat comunal al fruntașilor, toți cărturarii, preot, învățător, notar, etc., și toți gospodarii de vază ai satului, pentru împliniri de fapte bune.

Rostul acestui mănunchiu sătesc este, în prima linie, grija de nevoile sufletești, de luminarea minții și de întărirea simțirii românești a locuitorilor din comună. De aceea, Cercul Cultural înscrie membri, procură cărți, organizează serbări și ține conferințe, iar din banii strânși prin cotizările membrilor și alte venituri el tinde să-și construiască Casa Culturală proprie.

Dar, știind bine că puterea și sănătatea unui neam depind în mare măsură și de bună starea lui materială, Cercul Cultural va trebui să desvolte și o spornică activitate de îndrumare economică, prin cursuri de agricultură, pomicultură și alte îndeletniciri practice, puțin cunoscute la noi, deși foarte folositoare.

Așa dar Cercul Cultural este păstrător de bunuri morale și materiale, pe care el caută să le desvolte în folosul neprihănit al neamului și nu pentru altceva.

După cum se vede din aceste câteva sublinieri, viața Cercului Cultural este bogată în sarcini și în scopuri înălțătoare.

De aceea, toți acei cari muncim pentru ea sau ne interesăm de lupta „Astrei“ — cărturari de toate tagmele, țărani fruntași, președinți de comitete locale și de despărțământ să fim cu mare băgare de seamă la Cercul Cultural, căci el este ca în bobul de rouă, în care, dacă este curat și sănătos, se poate reoglindi strălucirea întregă a soarelui.

Sănătatea, tăria, prosperitatea „Astrei“ atarnă de viața Cercurilor sale Culturale, cari, ca și puzderia de stele de pe calea laptelui, îi pot croi drum de merite și glorie neperitoare.

Dela această rubrică, noi vom urmări în coloanele mult așteptatei „Foaia Poporului“, oamenii și faptele acestor cercuri de lumină, din împletirea cărora opera curat românească și cinstit închinată neamului, pe care „Astra“ o săvârșește, trăiește cu atâta strălucire.

EUGEN HULEA

Școala țărănească

Puține vor fi satele din cuprinsul Ardealului și Banatului, în care să nu găsești țărani trecuți prin școala țărănească a „Astrei“. Prin învățăturile ce și-au însușit și prin râvna de care au dat dovadă, ei sunt nădejdea cea bună în viitorul luminat al satelor noastre.

Nu este destul însă să iai lumina și să te folosești de ea și să o dai mai departe. Cei intrați odată sub steagurile școlilor țărănești au mai presus de toate datoria de a cunoaște și a simți gândurile din cari a răsărit această școală și aceste gânduri să le călăuzească toate faptele lor până la sfârșitul vieții.

Ca unul, care am urmărit dela început îmbucurătoarea răspândire și dezvoltare a școlilor țărănești am putut desprinde multe lucruri vrednice de cunoscut din cercetarea lipsurilor vieții dela sate și din încercările de a le înlătura prin o școală țărănească bine organizată.

Născută în anii primei mele copilării „Foaia Poporului“ mi-a fost și mie tovarășe de joacă, cum vor fi avut-o și alți copii, cari caută desfătare în deslușirea minunilor din cărți mai mult, decât în sburdălnicia vârstei. Pentru mine nu exista pe atunci o mai mare bucurie, decât simțind setea ascultătorilor cum soarbe fiecare cuvânt pe care-l ceteam din foaie cu mândria de a mă putea ridica la înălțimea gazetărilor din Sibiu și a talmăci cuvântul lor, pe cari mi-i închipuiam sus de tot alături de ființele superioare din bibliie ori din povestirile lui Ion Pop Reteganu.

Copil de „domn“, aveam astfel puțința de a continua legături, din Duminecă în Duminecă, cu consătenii mei țărani și a mă ridica în ochii lor la înălțimea părintelui cetitor de cazanii și a dascălului bătrân, care știa să ne vorbească așa de frumos despre originea noastră din viță nobilă desemnându-ne pe tablă însăși arborele origini românești din fii lupoaicei.

Țărâniea ardeleană și bănățeană avea de pe atunci școala ei țărănească, „Foaia Poporului“ și semenele ei de mai târziu, ca și broșurile atât de răspândite din biblioteca populară a „Astrei“.

Infrățirea de acum dintre „Astra“ și vechea gazetă populară însemnează nu numai reînvierea gazetei, dar și un avânt hotărâtor în acțiunea de înălțare în cultură și bunăstare a satelor așa cum o practică de atâta vreme „Astra“ pe toate căile și mai ales prin școala țărănească. Pentru că suntem convinși, că fără o astfel de gazetă am ajunge mai greu la deplina izbândă culturală și economică în viața satelor, după cum fără modestele, dar pătrunzătoare gazete dinainte de 1918, cu greu am fi ajuns la conștiința, din care a răsărit în mod firesc Unirea.

Cu îngăduința diriguitorilor de azi ai „Foi Poporului“, mă voi prezenta din când în când cetitorilor și le voi arăta unele înfățișări și rosturi ale școlii țărănești pentru întocmirea mai bunelor rândueli în viața gospodărească, culturală și socială a satelor, așa cum se potrivește cu firea românului, cu îngăduințele naturii înconjurătoare și cu porunca timpurilor, în cari am ajuns să trăim.

Dr. V. Ilea

Dela despărțămintele „Astrei“

DELA DESP. „ASTRA“. În anul 1943 s'a primit de „Astra“ Apateu, ca subvenții: Lei 20.000.— dela Primăria Apateu, prin bunăvoința Dlor: Gh. Bunaciu, notar, și Ioan Mangu, primar, Lei 5.000.— dela C. E. C. și Lei 5.000.— dela S. A. R. de Telefoane din București și Lei 1.000.— dela Banca „Albina“, Sibiu, pentru augmentarea fondului Casei Naționale.

Și prin aceasta, li-se aduc, cele mai sincere mulțumiri pentru larga înțelegere pentru chestiunile culturale.

DECES. Zilele trecute, a trecut la cele veșnice, înmormântându-se în Cimitirul din loc, tânăra învățătoare, Florica Badea căsăt. Todoca, lăsând în urma ei un mic copil și soțul departe în răsărit prin stepa Calmucă. — Fie-i țărâna ușoară!

T. P., preș. „Astrei“

„Dela început Asociațiunea „Astra“ a fost și a lui Șaguna și a lui Șuluțiu, și a blăjenilor și a sibienilor, și a uniților și a neuniților. Și aceasta alcătuește însușirea ei de căpetenie și cea mai scumpă. — Unde desbină legea, unește cartea și lumina“...

Negustorii români și „Astra“

„Foaia Poporului“ a reapărut...

Este și azi, așa cum a fost întodeauna pusă în slujba poporului românesc, în slujba țărănilor, a meșteșugarilor și a neguțătorilor.

Ori ce stat și ori ce popor numai atunci e bine încheșat și numai atunci se poate simți în putere dacă are negustoria și meșteșugăria națională. Noi avem și e trist, puțini negustori și meseriași români încât ei nu ne pot acoperi toate nevoile, așa că suntem nevoiți a ne folosi de străini.

Lupta pentru propășirea negoțului românesc a fost lungă și grea. „Foaia“ în tot acest timp a fost prieten și îndrumător, laudând și dând de exemplu pe cei pricepuți, încurajând și sfătuind pe cei mai slabi.

Urmând tradiția „Foaia Poporului“ de azi este aceiași cu cea de ieri și de totdeauna. Este pusă cu adevărat în slujba poporului românesc, cu deosebire a sătenilor noștri, și azi ca și altă dată va da tot sprijinul negustorului român.

O țărânie bogată și cultă, un meseriaș priceput și instruit, un negustor destoinic și educat a fost idealul tuturor țărănilor. Aceasta a fost și idealul „Astrei“ și dorința din toate vremurile a „Foi Poporului“.

Pentru aceasta se cere muncă. Pentru aceasta se

cer negustori români în fiecare oraș și mai ales în fiecare sat românesc.

Silvestru Moldovan scria în „Foaia Poporului“ din 19/31 Ianuarie 1897: „Să sprijinim negoțul român; dacă avem în sat o boltă românească, să cumpărăm numai de aici toate cele de ce avem lipsă; asemenea să ne purtăm cu negustorii dela orașe. Dacă neguțătorii români vor fi astfel sprijiniți sigur că ne vor putea da marfa mai bună și mai ieftină. În satele unde nu avem neguțători români, să ne căutăm unul, să-i făgăduim că-l vom sprijini și așa în curând nu va mai fi sat fără boltă românească“.

„Astra“ și „Foaia“ de atunci au știut mersul vremii. Mersul a fost așa cum spuneau conducătorii de ieri, greu, spișos dar plin de roade. „Boltașii“ de ieri sunt comercianții români de azi. Ridicarea lor a însemnat în același timp ridicarea țării, căci bunăstarea comercianților, a meseriașilor și a țărânimii înseamnă ridicarea și îmbogățirea chiar a României.

Să urmăim și azi sfatul marelui român și să începem munca.

NICOLAE EUGEN POPA

Orice abonat al „Foi Poporului“ este o cărămidă în plus la înălțarea casei de luptă, unire și lumină a „Astrei“.

Ziua muncii

S'a sărbătorit în toată țara, așa cum se cuvine, mai ales în timpurile grele ca cele de azi. Muncitorimea țării, pătrunsă de poruncile ceasurilor de față, a renunțat la serbarea îndatinată, cu ieșire la iarbă verde, cu petrecanie, maialuri și muzică. Prin muncă s'a sfințit anul acesta ziua celor din uzine, ateliere și depe ogoare.

Mareșalul Conducător — prezent și el la postul de comandă și muncă încordată, s'a adresat printr'un apel, celei de a doua armate a țării — muncitorimei, căreia i-a făgăduit tot sprijinul guvernului.

„Numai prin muncă fără preget, pusă în serviciul Patriei, vom trage mâine hotarele dreptății, pentru noi toți” — a glăsuț Mareșalul Conducător în apele adresat „copiilor muncii grele”.

Prin felul cum s'a cinstit Ziua Muncii a acestui an, cea de a doua armată a țării, se învrednicește de toată prețuirea și recunoștința neamului.

Câtă carne se consumă în România

În România se consumă, în mijlociu, 5,3 kg. carne de bou pe cap de locuitor anual; (în America 25,6, în Anglita 22,2, în Germania 19,6, în Franța 20,4); 11,0 kg. carne de porc (în U.S.A. 50,0 kg., în Anglita 22,5 kg., în Germania 30,6 kg.). Demn de luat aminte este că, la țară, pe cap de locuitor, la noi revin, în mijlociu 2,0 kg. carne de bou, 10,5 kg. carne de porc și 5,1 kg. carne de oaie, sau 17,6 kg. carne în general, față de 79,5 în U.S.A., 57,7 în Anglita, 48,5 în Germania. Ca să ajungem la egal în felul de viață al țărilor din Apus, va trebui deci să avem o producție de animale întreită.

Producția noastră de animale nu se bazează pe țările din Apusul Europei, ci și pe Orientul apropiat pe care, deși nu l-am exploatat îndeajuns am exportat aci în timpurile de pace și legături între state cel mai mare număr de boi și oi din întreg exportul nostru — două articole care interesează în gradul cel mai înalt țărâna noastră românească.

Desvoltarea creșterii vitelor în Țara Românească nu întâmpină greutăți naturale de neînvinș din nici un punct de vedere, iar piedecile trecătoare, nu trebuie să descurajeze pe agricultorii noștri.

În toată lumea nu se poate găsi un om să cumpere o țară, dar se găsește mulți s'o... vândă.

*

Norocul e ca frigurile: nu apucă pe toți...

Să ne descrețim frunțile

DIN VECHIME

Marele vorbitor Isocrate din Atena, dădea lecții de vorbire tuturor acelor care voiau să ajungă oameni mari.

Intr'o zi s'a dus la el un oarecare limbut (om căruia îi umblă gura).

— Dacă vrei să iei lecții dela mine, îi spuse Isocrate, tu trebuie să-mi plătești dublu.

— Pentru care motiv, întrebă limbutul?

— Fiindcă pe tine trebuie să-te învăț două lucruri: mai întâiu să taci și apoi să știi să vorbești.

POFTA CIOBANULUI

Un cioban păștea oile unui boier. La un moment dat, ciobanul oftează:

— De a-și fi rege, ce bine ar fi!

Boierul care tocmai se afla la spatele lui, îl întrebă:

— Ei și ce ai face dacă ai fi rege?

— Ia mi-aș paște și eu oile „de-a călare...”

PENTRUCE I-A PUS VACH OCHELARI

Bietul Pintilie și-a gătat nutrețul, cam de vreme și nu mai avea ce da vacuței de mâncare.

În cele din urmă a deslegat beleaua: a pus Jolenei o pereche de ochelari verzi — așa cum poartă cucoanele când se duc la băi.

Întâlnindu-se cu tovarășul nedespărțit al său, a-nume Todea, acesta îi cere lămurire, pentruce anume i-a pus vacii ochelari.

— Păi să creadă că-i lumea plină de verdeață, doar îi trece de foame.

E CAINE ȘI TOTUȘI NU-I CAINE

Semnalmente: Chinele ăsta are coadă cum un chine, dar nu-i chine; are bot de chine, dar nu-i chine; latră cum un chine, dar nu-i chine.

— Dar ce naiba e, măi neamțule!?

— Așa este chițea.

ȚIGANUL REINTORS DE PE FRONT

Un țigan, fost ordonanță la un ofițer în războiul din răsărit, se reîntoarce acasă, unde a povestit câte verzi și uscate.

Intr'una din zile, tocmai povestea unui grup de români, cum a tăiat picioarele unui bolșevic.

— Păi de ce nu i-ai tăiat capul, îl întrebă unul din cei de față.

— Hei Românic, mâncați-aș gura, d'apoi i l-au tăiat alții înaintea mea!

*

E DE-AL NOSTRU

Mai mulți bețivi se opresc în fața statuei lui Galileu (învățat care a descoperit că pământul se învârte).

— Cine-i ăsta bă? — întrebă unul sughițând.

— Cine să fie? Galileu care a descoperit învârțirea pământului! — a răspuns un altul, bălăbănindu-se pe picioare...

— Bravo! Să ne trăiască, că-i de-ai noștri!

Poșta redacției

— „**Arhivele Olteniei**”. Acceptăm schimbul și în condițiunile propuse de Dv., dacă găsiți că broșurile conțin un material potrivit sufletului lumii căreia ne adresăm.

— **D-lul O. H. - Alba-Iulia**. Vă mulțumim pentru promptitudinea cu care ați răspuns invitației. Examinându-vă materialul trimis îl găsim potrivit atât gândurilor, cât și conduitei noastre. În privința dimensiunilor încercați, pe cât se poate, a fi cât mai în forma celor trimise până acum.

— **Pr. Traian Precupașu, Apateu-Arad**. — Acceptăm cu plăcere colaborarea. Pentru servicii la care vă angajați, vă trimitem foaia gratuit. Ne surprinde faptul că nu va sosit foaia până acum. Cercetați la poșta sau primărie. Se prea poate să fie cineva care se folosește de ea.

— **D-lul Teodor Murășanu - Turda**. Am primit materialul folkloristic și îl găsim potrivit. Pe măsură ce vom dispune de loc, îl vom publica. „Obiceiuri de Paște” — nu mai merge, o rezervăm pentru anul viitor.

Poșta administrației

— **Băncii „Albina”, Loco**. Am primit cu mulțumiri și multă prețuire gestul Dv. și am dispus să se expedieze câte un număr filialelor indicate de Dv.

— **D-lul N. M. - Polana Sibului**. Am primit tabloul cu reuniunile. Am dispus să se expedieze pentru fiecare exemplare arătate, începând cu numărul prim. Vă mulțumim pentru interesul ce ni-l purtați.

— **D-lul Gh. Boerlu, pensionar - Făgăraș**. Ceiace ați achitat anticipat în 1940, nu putem lua în considerare. Dacă doriți să fiți abonatul nostru, veți plăti întregul abonament — socotit dela data când vi s'a trimis primul număr din seria nouă a foii.

ABONAMENTE:

Pe un an — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — — —	„ 200.—
Înstituții și Autorități — — — —	„ 2000.—
Abonament de sprijin — — — —	„ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — LEI 5.—

Tribunalul Sibiu Secția III

Dosar Esc. 675 1-36

EXTRAS

Prin încheierea No. Fi 75/1943 s'a admis cererea firmei J. Uhl din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor sociale: „In adunarea generală din 5 Aprilie 1943, s'au ales în comitetul de cenzori d-ii: Helmut Dachler, președinte, Rudolf Habermann și ing. Gustav Binder, membrii ordinari ca membrii supleanți: Dr. Ernst Kisch, Ernst Stensel și Fritz Roebus”.

Sibiu, 19 Aprilie 1943.

Grefier: Indescifrabil.

Tribunalul Sibiu Secția III

Dosar Nloc. 700 1941

EXTRAS

Prin încheierea No. Fi. 81/1943 s'a admis cererea firmei „Dacia” S. C. C. C. și s'a dispus facerea următoarelor înscrieri în registrul firmelor sociale: „In adunarea generală ordinară din 12 Aprilie 1943 s'au ales în comitetul de cenzori: Andreas Weiserth, Magdalena Bel și Julie Gündisch, ca membrii ordinari, iar Richard Bell, Edda Roth și Maria Petri, membrii supl. anți”.

Sibiu, 30 Aprilie 1943.

Gheață de vânzare

la Thomas Binder și Fii

Sibiu, Strada Oct. Goga 7

1-3

I. PEPELEA

Sibiu, Str. Turnului Nr. 21

atelier de încălțăminte

oferă un serviciu prompt și conștiincios

Vând Dormitor (stejar) ceas de perete, masă de sufr., stajeră de cărți, abajur de grădină, Patefon cutia Irato, per de cal pentru saltarele, pene, Otmane, Tablouri. Piața Fing. 2 I.

Aviz de deschidere!

Aduc la cunoștința vechei mele clientele, că la data de **1 Aprilie 1943, am deschis sub propria conducere, complet renovat**

Restaurantul-
Bodegă **„GAMBRINUS”**

Sibiu, str. Hecht Nr- 24 (Parcul „Astra”)

Rugând binevoitorul sprijin, semnez

Cu deosebită stimă **IOAN BANCIU**

Căutăm dactilografă

care să cunoască și lucrări de birou, pentru o administrație de ziar. E preferabil să cunoască și limba germană. — Oferte la administrația ziarului.

1 mașinist, 2 zețari și 1 puitoare

la mașini plane, de preferat să cunoască mașina de împăturat

angajează

Tip. „ASTRA” Sibiu, Str. A. Iancu 9.

O PUITOARE la mașini plane

caută spre imediată angajare

TIPOGRAFIA

OCT. L. VESTEMEAN, SIBIU, A. IANCU 16.

INFORMAȚIUNI

ULTIMELE ȘTIRI

ZIUA CEA MARE ȘI SFÂNTĂ DE 10 MAIU reprezintă o deosebită însemnată pentru neamul nostru, căci la această dată s'au întâmplat trei mari acte istorice, hotărâtoare pentru poporul românesc. In ziua de 10 Maiu 1866 s'a făcut urcarea pe tron a Domnitorului Carol I, ce a urmat după Colonelul Alexandru Ion Cuza, care a făcut cea dintâiu unire. După 11 ani, adică în 1877, Domnitorul Carol I ridică steagul neatârării, nemai îngăduind să se amestece streinii în conducerea și treburile țării românești. La 1881, Domnitorul Carol I s'a încoronat, ca cel dintâiu Rege al Țării Românești. Cinstind amintirea acestei întrelte sărbători, gândul nostru se îndreaptă către tânărul Rege Mihai I, făcându-i calda urare, ca la un cât mai apropiat 10 Maiu să pună pe cap Coroana de Rege a Românilor, iar atunci să întindem

*„Hora noastră cea frățească
Pe moșia strămoșească“!*

RETRAGEREA DIN CIRCULAȚIE A UNOR MONEDE

Ministerul Finanțelor a hotărât ca scoaterea din circulație a monedelor de 5, 10 și 20 Lei, din metal galben, se va face după cum urmează:

Monetele de 20 și 10 Lei, până la data de 31 Iulie 1943; monetele de 5 Lei, până la 31 August.

După aceste date și până la 30 Septembrie 1943, monetele nescosate din circulație de către deținătorii lor, aceștia le vor putea despăgubi numai prin plata impozitelor către stat.

Cititorii noștri să ia aminte sorocul arătat mai sus.

CUTREMUR IN REGIUNEA ISTORICA A MĂRĂȘEȘTILOR

In seara zilei de 27 Aprilie a. c., pe la orele 10 seara, s'a simțit în regiunea istorică Mărășești din Moldova un cutremur de pământ, care a durat cam 7 secunde.

Oamenii de știință, care se ocupă anume cu studiul acestor minuni naturale, spun că cutremurul ar fi fost de gradul al 7-lea.

UN ALT CUTREMUR

s'a produs tot cam la aceea oră în regiunea Bărladului (Moldova). Cutremurul s'a simțit prin repețate scuduituri dintre cari ultima destul de puternică.

Populația din regiune vădește oarecare îngrijorare, de teama, ca astfel de cutremure să nu se mai repete.

NOUL PREȚ AL OPINCILOR

In timpul din urmă s'au lucrat de către Institutul Național al Cooperăției un mare număr de opinci de cauciuc simplu și cauciuc cu pânză. Opincile din cauciuc simplu costă între 472—281 Lei, după mărime. Cele făcute din cauciuc cu pânză costă între 569—379 Lei. Se pot cumpăra dela federale și cooperativele Institutului Cooperăției.

O ZI A PRESTAȚIEI

Ministerul Afacerilor Interne, anul acesta, va înființa o zi a prestației. Această zi se va organiza în fiecare an pentru a se face propagandă și a se arăta populației rostul lucrărilor făcute în prestație pentru opera de gospodărie obștească a țării.

APROVIZIONAREA CU PIATRA DE STROPIT VIILE

Situația aprovizionării viticultorilor cu piatră de stropit viile pe anul în curs este următoarea:

La fabricile din țară se prevede fabricarea a 164 vagoane de cupru, iar în Germania s'a contractat un import de 175 vagoane sulfat de cupru. La aceste cifre se mai adaugă 73 vagoane rămase din importul și producția internă de anul trecut, așa că totalul cantității de piatră vânăată se ridică la 412 vagoane.

Din acest total 155 vagoane au și fost repartizate și în cea mai mare parte expediate spre regiunile viticole ale țării.

Situația pe câmpurile de luptă

De când a început ofensiva sovietică în spațiul capului de pod germano-român Cuban—Novorosisk — în ziua de 29 Aprilie — comunicatele cartierului general al armatei roșii au fost date cam „în doi peri“, cum s'ar spune, întrucât situația desfășurării luptelor din acea regiune nu era încă limpezită.

In vreme ce în regiunea Cuban se dădeau lupte îndârjite, din ambele tabere, cu încercarea rușilor de a sparge frontul româno-german, Stalin, comandantul de căpetenie al armatei roșii a dat un ordin cu ocazia zilei de 1 Maiu, către comandanții de armate, trupă și populația din spatele frontului, prin care impune acestora să sporească munca atât în fabrici, cât și în agricultură. Pe de altă parte Stalin, anunță că de acum înainte operațiile de pe frontul de răsărit, vor fi întovărășite și ușurate cu cele de pe frontul de apus, unde el așteaptă, cu multă nerăbdare cel de al doilea front pe care i-l tot făgăduiesc, așa zisele „națiuni unite“ (englezi, americani și francezi).

Angajați pe frontul din Africa de Nord, anglo-americanii, folosesc această împrejurare, pentru a dovedi lui Stalin, că cel de al doilea front făgăduit de mult timp, este deschis. Cu toate acestea însă Stalin se arată nemulțumit.

Stalin nu se dă bătut

Cu prilejul sărbătorii sovietice a zilei de 1 Maiu, Stalin a adresat un cuvânt poporului rus și tuturor prietenilor „internaționalei a treia“, prin care lasă să se înțeleagă că nu va aproba nici o propunere de pace, din partea oricui s'ar face.

PE FRONTUL RUSESC

După ultimele știri primite la încheierea foii, frontul de răsărit se găsește azi pe o linie care pleacă

din caucaz, dela Marea Neagră la Miazăzi de Novorosisk, trece pe râul Cuban, dincoace de Jecaterinodar (azi îi zic Crasnodar) și se termină la Marea de Azov, cam la 10—12 km. de strâmtoarea Kerci. Pleacă apoi dela Taganrog pe Marea Azov, trece pe râul Doneț la Slaviansk, urmează cursul acestui râu, pela râșărit de Charcov și Bielgorod, pe la apus de Kursk, la Orel, între Smolensk și Viasma, urmează apoi cursul râului Lovat, lacul Ilmen, Novogorod, fluviul Volkov, Petersburg (azi îi zic Leningrad, ca și cum ar fi fost zidit de Lenin, iar nu de Petru cel Mare) și se termină la Golful Finlandic pentru a urma apoi, spre Miază noapte, pe frontiera Finlandei.

Pe acest front săptămâna trecută nu au avut loc lupte mai de seamă decât în Caucaz unde bolșevicii au aruncat în luptă între 28 Aprilie și 3 Maiu mai bine de 9 Divizii de infanterie și vreo 4 Brigăzi de care ferecate (tancuri), pentru a arunca dincoace de strâmtoarea Kerci, trupele germane și române, și a pune astfel stăpânire pe portul cel mai de seamă al Novorosiskului și pe strâmtoarea Kerci. Atacurile, însă s'au sfârșit de eroica împotrivire a trupelor noastre și aliate. Luni atacurile acestea au încetat. Marți, în 4 Aprilie, bolșevicii au mai suferit într'un port, undeva la Miazăzi de Novorosisk, o grea înfrângere navală. Mai mult ca 12 vase, încărcate cu trupe și material de războiu, cari voiau poate să încerce o debarcare undeva pe țărmul mării, stăpânit de noi, au fost scufundate în câteva minute de aviația și flota noastră și a aliaților noștri.

PE FRONTUL DIN AFRICA DE NORD

situația este neschimbată. In cursul ultimelor zile n'au fost decât ciocniri între detașamentele de recunoaștere și bombardament de artilerie.

Împăratul Japoniei a împlinit 42 ani

Împăratul Hirohito, al Japoniei, a împlinit în ziua de Miercuri 28 Aprilie a. c., 42 de ani.

Născut în anul 1901, în palatul Aoyama din Tokio, la vârsta de 20 de ani, a fost numit Regent al Imperiului, sănătatea tatălui său, Împăratul Taisho arătând îngrijorări. Câțiva ani mai târziu la 25 Decembrie 1926, a urmat la tronul Imperial.

Ziua sărbătoririi nașterii Împăratului Hirohito, este pentru poporul japonez o mare sărbătoare. Importanța ei astăzi este cu totul deosebită, date fiind împrejurările internaționale. Marile succese și acte de bravură ale armatelor japoneze pe fronturile de luptă se explică în parte și prin acest cult pe care soldatul japonez îl are pentru Împărat, care reprezintă miezul vieții naționale japoneze și pentru care el e oricând gata să facă bucurios sacrificiul propriei sale vieți.

Sărbătorirea zilei de naștere a Împăratului se confundă în Japonia cu însăși sărbătoarea fundării imperiului.

Mikado, cum îi mai spun japonezii împăratului lor, înseamnă „Augusta Poartă“. In vorbire japonezii nu o întrebunțează ci zic Tenno-Heika, Tenno înseamnă „Împărat ceresc“, iar Heika „Majestatea Sa“.

Tronul este ereditar (adecă se moștenește) de 2604 ani într'o neîntreruptă linie.

Ca simbol al suveranităților Împăratul este dăruit cu cele trei comori sfinte, moștenite dela zei: oglinda, colierul și sabia. Pentru japonezi Împăratul este deasupra națiunii de cărmuitori. Este un simbol al națiunii. Deaceia împărații n'au nume. In ziua suirii pe tron ia ființă un nume al domniei sale: „Inalta Justiție“ sau „Pace luminoasă“.

In aceeași zi

DI Salazar, președintele consiliului de miniștri al Portugaliei, a împlinit 54 ani.

In urma dorinței sale, această zi a fost sărbătorită în tăcere, ziarele mărginindu-se numai să o reamintească printr'o scurtă notiță.

Alt omor politic în Bulgaria

Din Sofia, a sosit vestea că un nou omor politic s'a săvârșit în Bulgaria. Cel care a fost sorocit să cadă sub loviturile gloanțelor, a fost colonelul în rezervă Panteff.

Dupăce au săvârșit fapta, atentatorii au dispărut fără urmă.

Colonelul Panteff, fost șef al poliției bulgare, a fost ucis cu focuri de revolver, pe când se înapoia spre casă.

Poliția nu a putut aresta pe asasini.

După mărturiile câtorva trecători care se găseau aproape de locul crimei făptașii atentatului au fost un bărbat și o femeie. Se pare deci că ar fi vorba de aceeași pereche de criminali căreia i se atribuie aproape toate asasinatele politice săvârșite în ultimele luni la Sofia.

Colonelul Panteff era foarte cunoscut în Bulgaria, în calitatea sa de șef al poliției.

Greva lucrătorilor minieri în America

Timp de mai multe zile, lucrătorii minieri (băieși) cari lucrează în minele din America de Nord, în regiunea Pensylvania, au făcut grevă, refuzând să mai lucreze.

Guvernul, însă a făcut tot ce i-a stat în putință pentru potolirea grevei.

Se spune că cele două părți au căzut la învoială și muncitorii au intrat în lucru.

Satul arde și... baba se piaptână

Marți a avut loc, la Palacia de Las Duenas (în Spania), primul mare bal oficial, oferit de Ducele de Alba, ambasadorul Spaniei la Londra, cu prilejul prezentării în societate a ficei sale Caytana.

La acest bal au fost invitate 1860 de persoane.

S'a dansat după muzica executată de trei orchestre în săli bogat împodobite, luminate de 5000 de lămpi electrice și 70 de reflectoare.

In grădinile palatului, grupuri de dansatori andaluzi și-au prezentat cântecele și dansurile.